5. Tuli-loodi.

Olli kaasüsit tuli ülevat, millesse jo mõni hüsti soonu, — sis otsiti kats nõrtenguliit filedat kiwwi, millo alumaisse pääle sunt lapsi fülati, sinna tuleine hüdsi pääle panti, ja „klamm" Kõlas kõwva pandi, mis palju meelehäält sünnitas, ninna susiegi (seda sonust vokserte olli) ja kerja mant kangela kimitas. See on tuli loodi löömine.

6. Havara tants.

Üks paar wõtlap tõise õuwa ak jalgu vaihe kenda kätte, (nii kaste üks nii teine) ja nii nakkava nad küppama, fela vastatidden perse poon, mis naljadas kerja on. See havara tants. —

7. Nõstke pata.

Seda mängu pündwa alomb kaasüsse teta, tahitsat ajal üksteist taren, nii sanemb vahwat välain ommo.
Sunemb lats wõtt wähõmbu kärsi pite fülga ja ütles: „na nõsta pata, oftne pata!" Tõise afuse mann, pusta kaemma ja tagastatt unistanna, lajinna naanga kõigaten: „Saka mulguga, paka mulguga!" ninna pääle pool kitsas kõrd sõien on. Nii saa nõstmine. —

8. Küft, oledõrest.

Keeri wõhemb kerja lats, eha ramalamb lasta kenda nii pettes: Lase kamma-proeed rallale, tõmba näüsüst ööd, ja ma pane ole kõrest rästi pääpääle, ja sa si jõuwa ak üles tulla. Om tõine jala tennin ja olitse wisti näitha panda lasdenn, tõmbast tõise kamme üle pää ma ha, ninna tõine jõõr oledõrre wõtta ela, alaste, ommo kamelt vallema.

9. Aabst!

Sunemba lats lõuwa wäkest latse kärsi kokko ütelden ja laulda: „Üks kokks, kuesta kokks, aabst kuna nenna latse käeskestega ümber pää ja pistti alles pools tõmbama „aabst" ütelden. —

10. Laste kaer.

Ua ja kenne, Laste-kaer, kon ma-lehmi, ja kenne lambid tahen jäuwa. Mis weel tahasit otsaga ütta om, see pandas iftma, ninna ninnetaes pinis, ner kerja kaitsma ja kõitma peap. —

11. „Päs lehm, linda lamba."

Nii laulwa kerjuse, nimelt tütarlatse, ja nidawa tede wäimeest komaneest käe ja kõrmi pääl, ninna ootwa temma ööd lindamiste, et kis teda kaela, nahe poole temma mehele wõjas, eha kaft ka tälle naine saap. —

12. Näise wõtmine.

Kerja latse kerjawa kõige sugutsit lille, ilusit ja ilotsid, ninna pandwa lilli nupi peija, kuna nupi warreseise fõrmi kahelt välja jätwä. Nüüd tulap kolitsemine: kes ilusa lilli nupi wõtap, saap ilusa näise eha meke, ker ilola nupi, — saap ka nii sugutsi kaafa feldfilifes. —

13. Wõi-lill

om lastele ja kerjustele kõige proomis, ker palju eha veidi wõidu om fõõnu. Wõi-lille wõetes kõa tsünd kätte, ninna pandas proomitawale kõwwa otsa, — hilkas kõeg rahaten waste, om see palju wõidu fõõnu, hilkas weidi, ons wähemb fõõnu. —

14. Laste raament.

Uanast, nii maarahwas weel

fuidsuga üteft kossnast rõllä näwewa, — sis olliva näis rälga sunse aka, kon latse saun-aigu punje pääl akan, nii sanga kõrbämin olliva — pääl kipiva latse kõo punje pealt tohka, ninna teiva neist raamata, kost best naa laiwa ja lauliwa, nüüd aka laest kui kiki tsingeliva, seeni kui jahtsemiste kõrral ka koolmeistri maja tulli ja uanemba latsi laalt rälla katsiva: „Andi, poig, tule akast rälla, koolmeister om sün!"

15. Rilla kaarsmine.

Laste sunine on mar töö om see, nii naa kunse nõsta ala johuse, et laalt kunde kuda ka kerjase, ninna neid kaafer terwitawa, millega näid kää rilla kraasi, olgu kis rilla, kar pasta, eha kogoni palo lamble.

16. Riian käüst.

Kooli laste kutsiin ajawäle. Sexe-talwli tetas näimeisi punkte täus, kuna ülle nulda kodi ja fol-laut tetas. Nui kõikuli ollaga iooneidega, tõise näutamisi pere, näis täbe, ilma tõiste külge pütnada ööd käüs. — om ta üks õmelin Riian käüja. Laap ta kaimi, ommad fol kenden, ja ta jäi Riia tee pääle.